

ఆశలు -

ఆశయాలు

రచన : శ్రీమతి ర్. వసంత రామానుజం.

శేఖర్ ఉదయం 10 గంటలకు ఆపీసుకురాగానే తన టేబుల్ మీద తన పేరున కవరు వుంది. కవరు మీది ఆక్షరాలను చూచి తన భార్య రేఖ వ్రాసిందని వెంటనే పోల్చుకున్నాడు. కర్చీలో కూర్చొని, కవరు చింపి అందులోనివి మనసులోనే చదువసాగాడు.

“ప్రియమైన భర్త గారికి నమస్కారములు, మీరు వెళ్లినప్పటినుండి మన అమ్మాయి రాధ జ్వరంతో మూసినకన్ను తెరవకుండా వుంది. డాక్టరుకు చూపించాను. కాని వారు అమ్మాయికి విషజ్వరం వచ్చిందని అన్నారు నాకు ఏమి చెయ్యాలో తెలియకుండా వుంది. ఈ ఉత్తరం చూచిన వెంటనే బయలుదేరి రావలసినదని కోరుచున్నాను.

“ఇట్లు మీ భార్య రేఖ”

లెటరులోనివి చదివి శేఖర్ కుప్పలాగా విదునిముసాలు కూర్చొని వుండిపోయాడు. తన ఆపీసు మేనేజరు భుజంగరావు చండ కాసమడు. ఎవ్వరికి, సెలవు యిచ్చేవాడు కాడు. ఆయన దగ్గరకు వెళ్లాలంటేనే భయం. అటువంటి రాక్షసుని వద్ద, సంక్రాంతి పండుగకోసం, ఆత్మవారింటికి వెళ్లడానికి, ఏలాగో ఒకవిధంగా 4 రోజులు సెలవు గ్రాంట్ చేసుకొని తాను రేఖ, ముద్దుల కూతురు రాధ తలిసి విజయవాడ వెళ్లాడు.

చాలా రోజులుగా అల్లుడు కూతురు రాకుండా వుండబట్టి పండుగ అయిన తర్వాత, రేఖను, 4 స|| ల రాధను వారం రోజులు వుంచుకొని పంపుతానంటే, శేఖర్ ఒక్కడే సెలవులు తర్వాత మదరాసు వచ్చేవాడు. వచ్చి డ్యూటీలో చేరి నాలుగు రోజులు అయినా కాలేదు. మరల సెలవు పెట్టాలంటే ఆ కష్టం

మేనేజరు సెలవునుస్తాడో లేదో? అని భయపడ్డాడు శేఖర్. తన ఒక్కగా నొక కూతురుకు జ్వరంగా వుంటే తాను, ఒక్క టుణం కూడా ఆక్కడ వుండలేక పోయాడు. తనకు తెలియకుండానే కండ్లనుండి కన్నీళ్లు జల జల రాలింది.

శేఖర్ మదరాసులో ఒక ప్రైవేటుకంపెనీలో లోయర్ గుమాస్తాగా పని చేస్తున్నాడు. చదువుకున్నవాడు అందగాడు. పెండ్లి అయ్యి 6 సం||లు. అయితేను, యీ ఆరు సం||లుగా తన మామగారి పూరైన విజయవాడకు వెళ్ళింది లేదు. మొదటి కాన్పుకు రాధపుడితే, రేఖ తల్లి అనగా శేఖర్ ఆత్మగారు వచ్చి కాన్పుచేసి, కొద్దిరోజులు వుండి వెళ్ళింది.

ఆత్మమామలు వాళ్ళ వూరికి రమ్మని సం||లు తరబడి లెటరువ్రాస్తూవుంటే, శేఖర్ దీపావళికి వస్తానని, సంక్రాంతికి వస్తానని, దసరాకువస్తానని, కుంటిసాకులు చెప్తూ ప్రతిసారి వాయిదాలేస్తూ 6 సం||లు గడిపాడు. కాని యీసారి సంక్రాంతి పండక్కి వాయిదా వేయలేక పోయాడు; తప్పని సరిగా వెళ్ళవలసి వచ్చింది.

ఇలాగ ఆలోచిస్తూ వుండగా ప్రసాద్, శేఖర్ భుజం పట్టుకొని “ఏమిటి శేఖర్! ఆలావున్నావు” అనడంతో ఉలిక్కిపడి బాధగా లెటరును అందించాడు. ప్రసాద్ అందులోనిది మనసులోనే చదివి “దీనికి యింతగా బాధపడాలా! మేనేజరుకు యీ లెటరు చూపించి, పరిస్థితులు వివరంగా చెప్పి సెలవు అడిగి వెళ్ళు” అన్నాడు.

శేఖర్ “అదికాదు ప్రసాద్! పండుగకు ఎవో కుంటిసాకులు చెప్పి 4 రోజులు సెలవుపెట్టి వెళ్ళాను. డ్యూటీలో చేరి 1 వారంరోజులు అయిన కాలేదు. మన మేనేజరు

సంగతి మనకు తెలియనిది కాదు, మరల యీలెటరు చూపించి అడిగితే. సెలవుకోసం క్రొత్తరకంప్లాను సృష్టించినట్లు అనుకుంటాడు. ఏం చెయ్యాలో తెలియ కుండావుంది." అని తన భాధను తెలుపుకుంటూ చెప్పాడు.

ప్రసాద్ "ఓరే శేఖర్! కష్టపడి పనిచేసేవారే మేనేజరుకు ప్రతేక అభిమానం వుంది. కొందరు సోమరు లై ఆపీసులో నిద్రపోయేవారేమీ, ఆపీసుకు మధ్యాహ్నం కావాలని సెలవుపెట్టి సినిమాలకు వెళ్ళే వారేమీ, అతనికి చాలాకోపం. అందులో నీవు సినియర్ క్లర్కువి. నీమీద కోప్పడడు ధైర్యంగా వెళ్ళిరా" అని సందేశం యిచ్చిపంపాడు.

వెంటనే శేఖర్ వాడి చూసుకున్నాడు. 11-20 నిముషాలు కావస్తుంది. ముందురోజు చేసిన ఆ సం॥ము బడెట్లు సేట్ మెంట్లు తీసుకొని మేనేజరు గదిలోనికి వెళ్ళాడు.

అక్కడ మేనేజరు కోపంతో డిప్పాచ్ క్లర్కు రవిని "మీకు ఎన్నోపర్యాయాలు వైప్పాను. కుంటిసాకులు చెప్పి సెలవు పెట్టవద్దని, పనిలో శ్రద్ధచూపలేక పోతున్నారు. మొన్నటి దినం నేను సెలవు యివ్వనంటేను వినకుండా, జ్వరంగా వుందని సెలవుచీటి వ్రాసి పంపు

తారా? నిన్నటిదినం క్రికెట్ మేచ్ అయిన తర్వాత నేను ఆఫీసునుండి కారులో వస్తూవుంటే గ్రాండ్ కాంపౌండ్ గేటుదగ్గర యీ పాపిస్టి కండ్లతో మిమ్మల్ని చూశాను. కష్టపడిపనిచేసే వారేమీ ఆపీసుగాని సరదా లకు ఆపీసుకాదు. ఇది లాస్ట్ వార్నింగ్. ఇక మీదట ఇలాచేకారంటే మీ చీటి చింపి అకాంటు సెటిల్ చేసి యింటికి వంపవలసి వస్తుంది బాగ్రత్త" అని గది బ్రద్దలయ్యే విధంగా గర్జించాడు.

డిప్పాచ్ క్లర్కు రవి తలవంచుకొని దీనంగా మేనేజరు రూము నుండి బయటకు వచ్చాడు. వెంటనే భుజంగ రావు శేఖర్ ను చూచి "ఏమిటండీ శేఖర్! ఈ సం॥ము బడెట్లు సేట్ మెంట్లు తయారుచేకారా? అని కోపంతో అన్నాడు.

అతను అలా అంటూవుంటే గబగబ శేఖర్ ఫైలును తేబుల్ మీద వుంచాడు.

భుజంగ రావు ఫైలును తిరిగేస్తూ మూడు నిముషాలు చూశాడు. "ఆల్ రైట్, ఈకోజే దీన్ని డైరెక్టర్స్ మీటింగుకు పంపండి." అని అంటూ "మన గోడౌన్ స్టాక్స్ వివరాలు సేట్ మెంట్లు వ్రాశారా?" అని కంచు కంఠం మరల మ్రోగింది.

అతని మాటలు వింటూవుంటే శేఖర్ కు ప్రాణాలు

A.K.N. FABRICS

ప్రొ.కె.ఎన్.టెక్స్టైల్స్ భవనీ (భక్షిణభవన)

ఆర్.కె.ఎన్.టెక్స్టైల్స్ గోదావరి కార్యాలయం

A.K.N. TEXTILES
 Mfrs of CARPETS & BEDSHEETS.
 BHAVANI, Po. (VI) Erode S.Ry

చిరకాల అనుభవ స్తలైన పనిచారలచే మేము అత్యాకర్షణీయమైన జంకాలాలు మరియు బెడ్ షీట్లను తయారుచేస్తున్నాము.

ఆర్డరు ఇచ్చిన వెంటనే సరకు పంపగలము.

(ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే)

: వివరములకు :

TEL: "AEKENTEX"

ఎ. కె. ఎన్. టెక్స్టైల్స్

భవనీ - 638 302.

ఎగిరిపోయే విధంగా ఆగుపించింది. తనకు తెలియకుండానే నోటినుండి “లేదుసార్” అని జవాబు వచ్చేసింది.

“ఎందుకంటే చెయ్యలేదు. మీరు బాగా చేస్తారని, సిన్సియర్ వర్కరని బాధ్యత అప్పగించింది యిందుకేనా” అని అంటూవుంటే కేఖర్ ఏదో చెప్పబోయాడు. అంతలో బుజంగరావు “నాకు ఏసాకులు చెప్పకండి. ఈరోజులోపల చేసి తీసుకొని రండి. అంతగా ఏటులేకపోతే రాత్రి 9 గంటలు లోపలచేసి నాయింటికి తీసుకొని రండి. ఎందుకంటే మన పార్టీలకు స్టాకులు రేపులోగా పంపకుండా పోతే మనకే నష్టం. మన వ్యాపారం దెబ్బ తింటుంది..” అని గర్జన చేశాడు భుజంగరావు.

అతని మాటలు వింటూవుంటే కేఖర్ క ఏమి చెయ్యాలో, అతనికి ఎలా చెప్పాలో తెలియకుండా పోయింది. కోపంతో అతన్ని నమలిమింకేద్దామా అని అగుపించింది. మాట్లాడకుండా మేనేజరు రూమునుండి వచ్చి తన సీటులో కూర్చోన్నాడు కేఖర్.

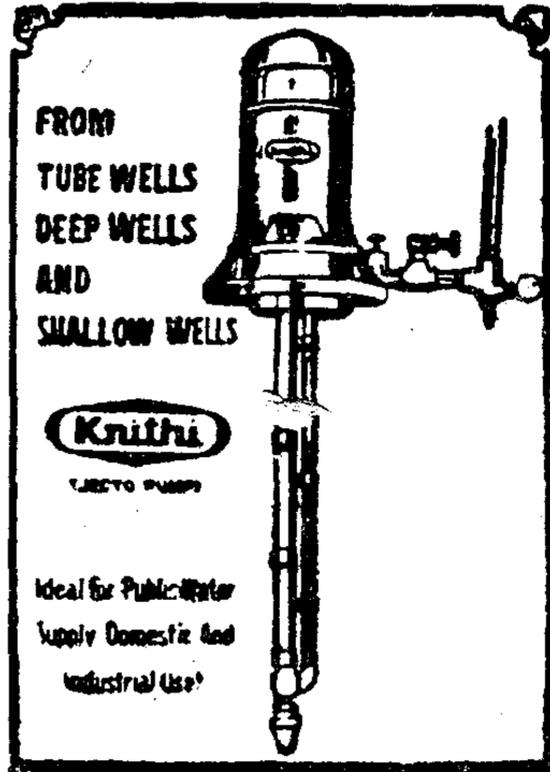
ప్రసాద్ త్వరగా వచ్చి “ఏం కేఖర్! నెలవు అడిగావా?” అని అత్రంతో అన్నాడు.

కేఖర్ బాధగా “ఏం చెయ్యమంటావు. అతన్ని చూస్తేనే సింహ స్వప్నం లాగవుంది. నేను వెళ్లగనే మన రవిని కేకలేస్తున్నాడు. ఆ కోపంతో నన్ను చూడగా ఈ సొల్లము బజ్జెట్టు స్టేట్ మెంటు అందించాను. దాన్ని చూచి వెంటనే “స్టాకు స్టేట్ మెంటు ఎందుకు తయారు చేయలేదు. ఈ రోజురాత్రి లోగా తయారుచేసి తీసుకరండి. లేపే చాలామందికి స్టాకులు పంపాలి. అని గరించాడు. నేను తలవూపి మాట్లాడకుండా వచ్చేశాను” అన్నాడు.

ప్రసాద్ రెండు నిమిషాలు వూరుకొని విచారన్ని తెలియజేస్తూ “ఏం చేస్తాము కేఖర్! అదేదో రాత్రి 8 గంట లోగా చేసి, యింటికి వెళ్లి ఇచ్చి, నెలవు తీసుకొని వెళ్లు” అని చెప్పాడు. అప్పటికి మద్యాహ్నము 12-30 గంటలు అయినది.

కేఖర్ గొడొన్ దగ్గర వెళ్లి అక్కడ ప్రతి వస్తువు స్టాకు ఎంతవుందో వివరంగా వ్రాసుకొని వచ్చాడు. సీటులో దగ్గర కూర్చోని ప్రతి వస్తువుకోసం గీతలు గీసి,

Phone: 35034

Krithi Industries

Ganapathy Post,

Coimbatore - 641 006

TRADE ENQUIRIES SOLICITED

--SUGUNA

హెడ్డింగ్స్ వ్రాసి, ఎంత స్టాకువుందో వివరంగా వ్రాసుకుంటూ వచ్చాడు. ఆ ఆపీను ఎక్స్పోర్టు వస్తువుల సంబంధించినవి కాబట్టి, ప్రతి ఒక్కటి వస్తువుల పేర్లు వ్రాసి, స్టాకు వివరాలు వ్రాయవలసి వచ్చింది.

ప్రసాద్, కేఖర్ కప్ప పడటం చూచి, తాను వచ్చి కూర్చోని, చెప్తూవుంటే కేఖర్ వ్రాసుకొంటూవుండేవిధంగా సహాయం చేశాడు.

ఇలాగ తలవంచుకొని ప్రతి వస్తువు వ్రాసుకొని పోతూవుంటేను తరగకుండా వుండిపోయింది. కాంతచక్రం వీర్ల కోసం ఆగుతుందా? తలవంచుకొని వ్రాస్తూవుండబట్టి, సాయంకాలామ 6 గంటల వూర్తి చేసినారు.

ప్రసాద్ “నేరుగా మేనేజరు యింటికి వెళ్ళు, యీ స్టేట్ మెంటు ఇచ్చి, ఎలాగైనా నెలవు తీసుకొని వూరికి వెళ్ళే విధంగా చూడు” అన్నాడు.

కేఖర్, ప్రసాద్ కు కృతజ్ఞత తెలిపి ఆపీనునుండి బయటకు వచ్చాడు. అ సమయానికి టెన్ బస్ ఆగి

వుండడం వలన ఎక్కి కూర్చొని టి. నగర్ కు. టికట్టు తీసుకున్నాడు. బస్సులో కూర్చొన్నాడే కాని, మనసు, తనలో లేదు. మేనేజరు సెలవు యిస్తాడో లేదో, యింటియందు రాధకు ఎలా వుందో? రాధ ముఖాన్ని అయినా చూస్తానో లేదో? అని ఎన్నో ఆలోచనలు రాసాగింది.

కండక్టరు " టి. నగర్ " అని అరవబట్టి శేఖర్ వెంటనే బస్సుదిగి ఫైలు తీసుకొని, మేనేజరు యింటికి బయలుదేరాడు. టైం చూసుకుంటే రాత్రి 7-15 నిమిషములు.

మేనేజరు యింటిముందు కారు వుండడం చూచి ధైర్యంగా " లోనికి వెళ్లాడు శేఖర్. నాగరు రంగన్న" అయ్యగారు మేడమీద మీకోసం వున్నారు. వెళ్లండి. అనగా వెంటనే మేడమెట్లు ఎక్కి గది లోపలికి ప్రవేశించాడు.

మేనేజరు భుజంగరావు " రా శేఖర్ ! అని స్వాగతం పలికాడు. శేఖర్ తాను తెచ్చిన ఫైలు చేతికి అందించగా ఫైలును చూస్తూండి పోయాడు.

శేఖర్ చూడగా భుజంగరావు క్రింద కూర్చొని, ప్లాస్టిక్ బొమ్మలతోను పిల్లలు ఆడుకొనే కార్లు, రైలు బొమ్మలతో ఆడుకుంటూ వుండడం చూచి ఆశ్చర్య పడి పోయాడు.

" ఏం శేఖర్ కూర్చో " అని స్టాఫ్ సేట్ మెంటును మరల చూడసాగాడు.

శేఖర్ మొఖమాటంతో " ఫరనాలేదు సార్ " అన్నాడు.

భుజంగరావు " ఆపీసులో నీవు నేను వుద్యోగరీతిగా కర్కు. మేజరు, ఇప్పుడు నాన్నే హితుడివి, కూర్చో " అన్నాడు.

శేఖర్ సోఫాలో కూర్చోకుండా భుజంగరావుతో పాటు క్రిందకూర్చొన్నాడు. క్రింద ఎందుకు కూర్చొంటావు. సోఫాలో కూర్చో " అన్నాడు భుజంగరావు. ఇంతలో రంగన్న కాఫీతీసుకొని రాబట్టి మాట్లాడ లేక పోయాడు.

రంగన్న డెచ్చిన కాఫీ తీసుకొని ఇద్దరు త్రాగి కాఫీ కప్పులు అందించారు.

భుజంగరావు " శేఖర్ ! ప్రతిమానవునికి ఏదో ఆశలు ఆశయాలు వుంటుంది. నా ఆశ అంతా నాయింటిని స్వర్గంలాగ వుంచుకోవడం. జీతం యిచ్చి కాపాడే, మన యజమానికి కష్టపడి పనిచేయాలి ఇదేనా ఆశయం. ఇందులో రెండవది నెరవేరక పోతే మన యజమాని త్వరలోనే కంపెనీ మూసివెళ్ళిపోతాడు. అప్పుడు మనం అందరం వేరొక వుద్యోగంకోసం వ్రయత్నం చేయాలి. నా ఆశలు ఆశయాలు మీలాంటి గుమాస్తాలకు కొంత బాధగావుంటుంది." అని చెప్పగా —

శేఖర్ అందుకొని " అటువంటిది ఏమిలేదుసార్ ! మీరు మా యొక్క ఉద్యోగ ధర్మమే చెప్తున్నారు " అని అన్నాడు.

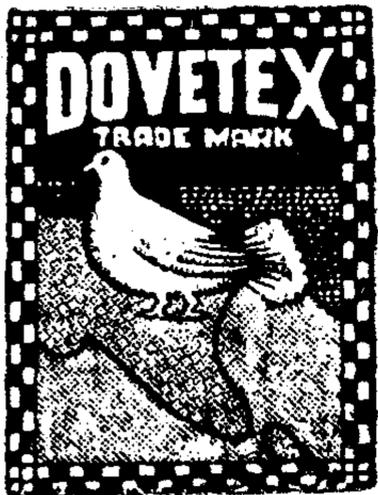
(స శేషం)

Regd. Trade Mark

ఫోన్ : 22217

తంతు : " డౌటెక్స్ "

డౌటెక్స్ కంపెనీ

(ఉత్పత్తిదారులు, రనాణాచార్యులు)

బెడ్ షీట్స్, టవల్స్, దోవతులు, టర్కీ-బక్కాడ్ టవల్సు మొదలైనవి, చేనేతబట్టలు మరియు నూలు వ్యాపారస్తులు.

No. 162919 & 258010

నెం. 14, మహల్ 2-వ ఏధి, మధురై - 625 001.